

[Svend Andersen (Roskilde amt).]

Ud over at begrænse tilskuddene til erhvervene foretager vi også ret kraftige besparelser på kulturministeriets budget. Vi mener, det er forkert, at man tvangsindlægger den danske arbejder, købmand osv. til at betale for overklassens, dvs. akademikerne og andre velstillede gruppers, hobbybetonede fornøjelser.

Inden for den højere uddannelse skærer vi alt det overflødige væk, dvs. alle de fag, som samfundet ikke har nogen reel fordel af. F. eks. fjerner vi ca. 50 fag inden for den humanistiske undervisning. Det er fag som forhistorisk kinesisk, sociologi, provençalsk, catalansk, og vi nedlægger også det nok som berømte idéhistoriske fakultet i Århus. Endvidere ønsker vi at nedlægge Roskilde og Ålborg universitetscentre.

Vi ønsker videre at indføre generel adgangsbegrænsning, således at antallet af færdiguddannede i højere grad kommer til at svare til samfundets behov, i stedet for som det er i øjeblikket, at der sker et enormt ressourcespild inden for dette dyre område. Disse begrænsninger indebærer samtidig, at vi kan foretage væsentlige begrænsninger inden for anlægsudgifterne til universiteterne.

Herudover sparer vi en del på de såkaldte overførselsindkomster, dvs. børnetilskud, boligsikring, rentetilskud osv. Vi finder det forkert, som det er i øjeblikket, at jeg giver min nabo noget tilskud til hans børn, og han giver mig noget tilskud til mine børn, og undervejs hen over hækken forsvinder halvdelen af pengene.

Vi har yderligere foreslået meget væsentlige besparelser i den skatteyderfinansierede u-landshjælp, som også hr. Lysholt Hansen og hr. Christophersen var inde på. Vi er ikke modstandere af at yde u-landshjælp, men vi finder, at det er en grov unyndiggørelse af den danske befolkning at tvangsindlægge dem til at betale hertil. Vi tror, at de u-landsindsamlinger, der foregår i øjeblikket, ville opnå et langt bedre resultat, end de gør, hvis ikke befolkningen hele tiden kunne undskyldte sig med at sige, at det betaler vi jo tilstrækkeligt til over skatterne. Det, der altså er forskellen mellem os og de øvrige partier, er, at vi går ind for selvbestemmelseret, de går ind for tvang.

Fremskridtspartiet er stadig væk tilhæn-

ger af, at den store, gølge administration skal fjernes, og som en konsekvens af, at vi nu ved vore besparelser skærer det, papirusserne sidder og nusser med, væk, opnår vi også en række administrative besparelser, bl. a. på følgende måde: som konsekvens af, at vi ønsker indkomstkatten fjernet, påbegynder vi nu en afvikling af de forskellige skattemyndigheder, dvs. kommunale ligningsvæsenere, amtsskatterådene, ligningsdirektoratet, kildeskattedirektoratet og alle de øvrige initiativdrøbende institutioner. I og med at ændringerne vedrørende boligsikring, børnetilskud og naturfredning og en indskrænkning af de kommunale tekniske forvaltnings opgaver samt ophævelse af bistandsloven og alle de øvrige ting bliver gennemført, vil behovet for goldt bureaukrati yderligere dale særdeles voldsomt.

Hvordan virker så en så kraftig skattelettelse som indførelse af 60.000 kr.s bundfradrag pr. person? Hvordan virker det på den enkelte familie? Lad os først se på tre typiske lønmodtagerfamilier, hvor den typiske lønindkomst pr. arbejdende individ ligger i størrelsesordenen 60.000-70.000 kr. F. eks. en familie med 3 børn, hvor kun manden har beskæftigelse, og som modtager 5.000 kr. i boligsikring. Denne familie vil opnå en kontant fordel, efter at boligsikring, børnetilskud og øvrige ting er trukket fra, en kontant fordel på ca. 18.000 kr. For en familie med 2 børn, hvor mand og kone arbejder, og hvor det ene barn er anbragt i vuggestue og et andet barn i børnehave, vil den kontante fordel så være 23.000 kr.

Hvis vi tager et ægtepar, hvor begge har arbejde, men ikke har nogen børn, vil fordelene andrage ca. 50.000 kr. Der er altså ikke tale om, at vi vil indføre asociale ordninger, tværtimod vi vil bringe det asociale ud af den danske lovgivning.

For landmændenes vedkommende ligger det sådan, at vi skærer ca. 500 mill. kr. væk, men til gengæld opnår landbruget en lettelse på ca. 300 mill. kr. på grund af kapitalvindingsskattens bortfald, 200 mill. kr. på grund af amtstueskattens nedsættelse samt yderligere ca. 600 mill. kr. på grund af indkomstskattelettelsen. Med andre ord, vi tager 500 mill. kr. og giver 1.100 mill. kr., altså en nettoforbedring af landbrugets vilkår på ca. 600 mill. kr.

Alt i alt kan man vist roligt sige, at bliver